

Agatha Mystery

Primera edició: setembre del 2012

Títol original italià: *La corona del Doge*

Textos: Sir Steve Stevenson

Editing: Mario Pasqualotto

Coberta original i il·lustracions: Stefano Turconi

Adaptació del disseny i maquetació: Emma Camacho

Edició: David Sánchez Vaqué

Coordinació editorial: Anna Pérez i Mir

Direcció editorial: Iolanda Batallé Prats

Projecte editorial de Atlantyca Dreamfarm s.r.l. via Leopardi, 8 - 20123 Milà, Itàlia

© 2011 Istituto Geografico De Agostini, S.p.S., Novara, per l'edició italiana

© 2012 Laia Font i Mateu, per la traducció

© 2012 La Galera, SAU Editorial, per l'edició en llengua catalana

Drets internacionals © Atlantyca S.p.A., via Leopardi, 8 - 20123 Milà (Itàlia) - foreignrights@atlantyca.it, www.atlantyca.com

La Galera, SAU Editorial

Josep Pla, 95

08019 Barcelona

www.lagalera.cat

lagalera@grec.cat

Imprès a Limpergraf. Mogoda, 29-31 Polig. Ind. Can Salvatella.

08210 Barberà del Vallès

Dipòsit legal: B-19713-2012

Imprès a la UE

ISBN: 978-84-246-4178-8

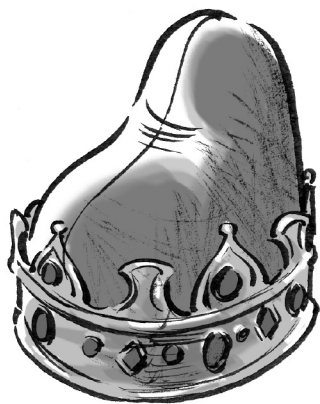
Qualsevol mena de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra resta rigorosament prohibida i estarà sotmesa a les sancions establertes per la llei. L'editor faculta el CEDRO (Centre Espanyol de Drets Reprogràfics, www.cedro.org) perquè n'autoritzi la fotocòpia o l'escaneig d'algun fragment a les persones que hi estiguin interessades.

Sir Steve Stevenson

LA CORONA D'OR DE VENÈCIA

Il·lustracions de
Stefano Turconi

Traducció de Laia Font i Mateu

laGalera

SETENA MISSIÓ

PARTICIPANTS

Agatha

Dotze anys, aspirant a escriptora de novel·la negra, té una memòria formidable.

Larry

Estudiant matusser de la prestigiosa escola per a detectius Eye.

Mister Kent

Exboxejador i majordom amb un impecable estil britànic.

Watson

Gat siberià pestilent amb olfacte d'un gos coniller.

Marco

Gondoler. Acompanya els turistes pels canals de Venècia cantant balades romàntiques a plens pulmons.

DESTINACIÓ: ITÀLIA - VENÈCIA

OBJECTIU

Descobrir qui ha robat una preciosa corona d'or que pertanyia als duxs de la Sereníssima República de Venècia.

A la Sereníssima República de Venècia

Per la redacció d'aquest llibre, agraeixo la disponibilitat infatigable de Gianfranco Calvitti, amic fraternal i escriptor excepcional de novel·la negra.

Aquell matí de diumenge de mitjan febrer, la trompeta del setè de cavalleria va tocar a la càrrega com si el general Custer en persona s'hagués materialitzat a l'àtic del quinzè pis del Baker Palace. La potència dels decibels va fer tremolar els vidres de les finestres i va fer caure del sofà un noi alt i escanyolit tot despentinat i amb unes ulleres profundes degudes a la manca perenne de son.

Eren les vuit. Per a en Larry Mystery, alumne de catorze anys de la prestigiosa escola per a detectius Eye International, aquell despertar inesperat va ser com una dutxa freda. Es va haver de tapar les orelles i va saltar com un llamp per anar a apagar

l'equip de música, obrint-se camí entre roba i andròmines tecnològiques escampades pertot arreu.

Quan la trompeta va parar de tocar, el noi va deixar anar un sospir d'alleujament i es va rascar fort el cap, mentre els records de la nit que acabava de passar afloraven ràpidament.

—Per la barba de la reina! —es va desesperar—. La classe de fisiognomonia criminal! De pressa, de pressa!

En un tres i no res, es va asseure a l'escriptori i es va adonar que tots els ordinadors havien quedat encesos amb la captura de pantalla d'*Alien Hunt*, el videojoc en línia en què una patrulla d'herois explora bases espacials per eliminar éssers monstruosos.

Havia passat gran part de la setmana en la pell de Phil Destroy, un guerrer ciborg armat fins a les dents. A força de jugar, en Larry havia obtingut la puntuació necessària per participar en les finals nacionals. Havia desatès, però, sentint-se una mica culpable, les classes de fisiognomonia criminal i li feia por que la professora FB32, un autèntic prodigi a l'hora de copsar quan els alumnes no havien estudiat, se n'adonés i es plantegés examinar-lo justament aquell dia, a la videoconferència.

Com quedaria? Al cap de pocs minuts apareixeria al vídeo el bust de l'agent. Hi havia de fer alguna cosa de seguida!

Amb l'ai al cor, en Larry va apagar les captures de pantalla d'*Alien Hunt* i va arrebregar els diversos fulls d'apunts que tenia escampats pertot arreu. Va formar una muntanyeta de paperam davant seu i va començar a repassar de pressa i corrents els rudiments de la disciplina. La fisiognomonía era una matèria difícil: es tractava d'endevinar les característiques d'una persona pel seu aspecte, sobretot pel rostre.

—A veure, a veure... Què significa quan un subjecte té les celles juntes? —es va preguntar en Larry en veu baixa. Va buscar entre els apunts i va llegir una nota gargotejada al revers d'un posavasos—. Ah, sí! —va contestar—. És un senyal clar de propensió al robatori!

Va entretancar els ulls i va continuar refrescant-se la memòria.

—Qui va proposar les primeres teories? —va rumiar.

Per a aquesta pregunta, però, no li calia recórrer als apunts.

—Fàcil! —va exclamar—. Cesare Lombroso, l'inventor de l'antropologia criminal! Però uns altres estudiosos el van desmentir..., espera, com es deien? —Va remenar els fulls—. On s'han ficat les referències històriques? —va cridar desesperat.

Sabia perfectament que havien revisat de cap a peus les teories del segle XIX de Cesare Lombroso. Però, per quin motiu? I qui?

—Hosti, les he perdut! —va gemegar—. Havia de parar més atenció a classe! Ara què li dic, a la professora?

Per empitjorar la situació, el símbol de l'Eye International va llampeguejar de sobte a la pantalla d'un dels ordinadors, seguit de l'escrit: «S'està connectant, espereu, sisplau».

En Larry es va posar les mans al cap.

—Aquesta vegada suspenc! —anava repetint com un disc ratllat.

Curiosament, però, a la pantalla va aparèixer la secretària de l'escola, una dona de cinquanta anys amb un reticle d'arrugues espès al voltant de la boca.

—Ens sap greu comunicar que l'agent FB32 està enfeïnada en una missió i no podrà fer la classe d'avui —va anunciar—. La classe de fisiognomonia criminal queda ajornada fins al diumenge que ve, benvolguts senyors. Bones investigacions a tothom!

Al rostre d'en Larry, el somriure se li va estirar de manera inversemblant fins a arribar a les orelles. Quina sort més increïble! Tenia una setmana sencera per tornar-se a mirar les gravacions i preparar-se bé el tema. Va decidir que es posaria a estudiar de seguida. Tenint en compte el rau-rau de la panxa, però, primer era millor que matés el cuc. Va demanar una pizza de tomàquet, mozza-

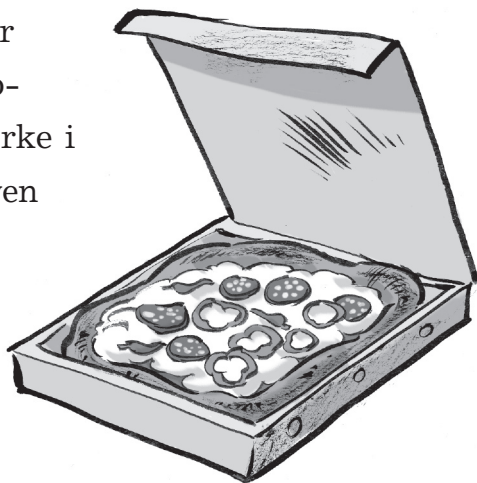
rella, gorgonzola, doble de llonganissa i triple de pebrots picants.

L'havia rebatejada «Pizza Zombi» perquè amb l'olor podia despertar els morts.

Tan bon punt va penjar, un «pip!» el va avisar que els seus amics estaven connectats per fer una partida d'*Alien Hunt*.

—No haig de cedir a la temptació —es va dir en Larry amb expressió seriosa—. M'hi jugo la carrera de detectiu!

Però la resistència se li va esmicolar en un tancar i obrir d'ulls. Va tornar a l'ordinador, es va posar els auriculars i el micròfon i va saludar en Clarke i en Mallory, que l'esperaven a l'entrada del primer nivell. I es va endinsar pels passadissos foscos de

les restes d'una nau espacial sentint com pujava l'emoció del desafiament.

—Dispara a aquesta porqueria! Dispara! Dispara! —li va cridar en Clarke als auriculars.

—Compte! Surten de les parets! —Ara era en Mallory qui cridava a plens pulmons.

—D'aquí a una estona hauré de plegar, nois —va intervenir en Larry—. Espero una pizza.

—Ei, Larry, has sentit la història aquesta dels robatoris als apartaments? —va preguntar en Clarke.

—No. De què es tracta?

—Scotland Yard ha descobert que totes les víctimes havien demanat una pizza abans d'adonar-se que els havien desaparegut diversos objectes —va explicar l'amic.

—A casa meva també ha passat —va afegir en Mallory en un to d'empipat—. Ens van robar la tetera de plata de la família.

En Larry va riure per sota el nas. Si la policia s'hagués adreçat a ell, ja hauria resolt el cas.

—A mi no em passarà —va declarar fent crepitjar la metralladora de dos canons—. Penso en tot, jo!

El refilet de l'interfon el va distreure de la partida. Es va precipitar cap a la porta i va fer passar el noi de les pizzes. Es deia Derek i era un tipus simpàtic que sempre explicava històries absurdes sobre els lliuraments que feia per la ciutat.

—Vuit lliures —va dir el noi.

Després de fer lloc a la taula, en Larry va aconseguir trobar la cartera i en va treure un bitllet de deu. En Derek se'n va anar agraint-li aquella propina tan generosa.

Però les sorpreses del matí encara no s'havien acabat. Mentre queixalava un tall de l'exquisida Pizza Zombi, l'aspirant a detectiu es va fixar que el seu artefacte especial de titani penjat al ganxo de sobre el sofà pampalluguejava.

—Larry! Què fas! Que ens han eliminat! —va protestar en Clarke pels auriculars.

Ell no en va fer cas i va córrer a agafar l'EyeNet, el dispositiu multifunció que feien servir tots els alumnes de la seva escola.

El missatge de la pantalla li va fer passar la gana:

INVESTIGACIÓ A VENÈCIA. URGÈNCIA MÀXIMA. CONSULTEU ELS FITXERS ADJUNTS.

En Larry va deixar la pizza i es va catapultar cap a casa de la seva cosina Agatha com un míssil intercontinental. Malauradament, no s'havia adonat que el seu guant de beisbol preferit havia desaparegut en el no-res!